

събори „Прослава на хайдутството“.⁸⁴

Събирането на хайдушки фолклор продължава при организираните и проведени комплексни научни експедиции за изследването на фолклорната култура в Сливенско от 1981 до 1988г.⁸⁵

След 1988 г. продължи активното събиране на хайдушки фолклор от Вл. Демирев във връзка с подготовката, съставянето и издаването на сборника „Блажена гора зелена“.⁸⁶

Последният, засега, етап на събиране на хайдушки фолклор /вече по-малко нови песни и варианти на записаните и много повече предания за хайдути/ започна от 1995 г. в рамките на екипно теренно изследване на тема: Исторически и етнокултурологични аспекти на хайдутството в Сливенско.⁸⁷

От направения кратък преглед на процеса на събиране на хайдушки фолклор в Сливенско е ясно, че той е обект на внимание отдавна и е събрано голямо количество материал. Става ясно също, че той е събиран предимно в района около Сливен, Сливенската планина и Котленската планина. Настоящото изследване обхваща районите на Сливен и Котел. Затова в следващото изложение ще се имат предвид именно и главно тези два района.

Основният фолклорен материал, върху който се гради тезата на това изследване се състои от 161 песни и 149 предания. Всички текстове са записани в Сливенско в различно време. Стремежът е да се събере максимален брой непубликувани песни и предания. Събранныте 149 предания, свързани с хайдути, представляват съществена част от общия материал и трябва да се разглеждат неделимо от песните. В Сливенско са събиращи хайдушки предания, някои от които са публикувани,⁸⁸ но за пръв са събрани такова количество и вероятно това не е окончателно.⁸⁹

Безспорно е, че така събрани хайдушкият фолклор от един регион допълва в голяма степен материалите от хайдушкия фолклор в общобългарската фолклорна традиция.

В Сливенско е налице своеобразно пространствено определяне на хайдушкия фолклор. Основната част от него битува /а то-